

Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji

Warszawa, dnia 30 października 2023 r.
KIGEiT/1341/10/2023

Sz. P. Janusz Cieszyński
Minister
Ministerstwo Cyfryzacji
ul. Królewska 27
00-060 Warszawa

Szanowny Panie Ministrze,

Działając w imieniu Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji (dalej „KIGEiT” lub „Izba”), w odpowiedzi na trwające konsultacje publiczne projektu nowelizacji rozporządzenia w sprawie udzielania pomocy na rozwój infrastruktury szerokopasmowej w ramach programu Fundusze Europejskie na Rozwój Cyfrowy 2021–2027 (dalej „FERC”), pragniemy przedstawić następujące stanowisko.

Zgodnie z przedstawionym przez Ministerstwo uzasadnieniem głównym celem projektowanego rozporządzenia jest jego dostosowanie do zmian wynikających z rozporządzenia Komisji (UE) 2023/1315 z dnia 23 czerwca 2023 r. zmieniającego rozporządzenie Komisji (UE) nr /2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 167 z 23.06.2023, str. 1). Przepisy projektowanego rozporządzenia mają wejść w życie w dniu 30 grudnia 2023 r. z wyłączeniem § 5 ust. 2 pkt 6.

Izba pragnie wskazać, iż przyjęte w projekcie rozporządzenia sformułowanie przepisów przejściowych będzie prowadzić do powstania istotnych wątpliwości interpretacyjnych co do zakresu i sposobu realizacji obowiązków ustalania opłat, wynikających z reżimu „otwartego dostępu” w przypadku sieci dofinansowanych w ramach obecnych konkursów KPO i FERC. KIGEiT zakłada, iż umowy o dofinansowanie budowy sieci, wynikające z rozstrzygniętych już konkursów KPO oraz spodziewanych wkrótce rozstrzygnięć konkursów FERC, zostaną podpisane przed 30 grudnia 2023 r., tj. przed wejściem w życie projektowanego rozporządzenia. W zakresie przedmiotowych sieci powstanie zatem wątpliwość, czy właściwe jest stosowanie przepisów rozporządzenia GBER sprzed zmiany (tj. art. 52 ust. 8) czy przepisów po zmianie (art. 52 ust. 9). Jest to o tyle istotne, że przepisy rozporządzenia GBER (sprzed zmiany) przewidują określoną kolejność przewidzianych metod ustalania i weryfikacji opłat, podczas gdy rozporządzenie GBER daje możliwość wyboru odpowiedniej metody Prezesowi UKE. Ponadto, tzw. metody „benczmarkowe” ustalania opłat, określone w obu wersjach rozporządzenia GBER, mają różną treść. O ile w jego wersji sprzed zmiany mowa jest o (i) średnich publikowanych cenach hurtowych obowiązujących w innych, porównywalnych, bardziej konkurencyjnych obszarach państwa członkowskiego lub Unii, o tyle w jego obecnym brzmieniu, ograniczono możliwości porównawcze do danego państwa członkowskiego (w tym konkretnym przypadku do Polski). Naszym zdaniem, możliwość stosowania benczmarków opłat hurtowych z innych państw członkowskich Unii nie jest właściwa, ponieważ detaliczny rynek dostępu szerokopasmowego w Polsce odbiega od rynków unijnych, w szczególności w zakresie poziomu cen usług detalicznych.

Zdaniem Izby dotychczasowe podejście odpowiednich organów wskazywało na intencję stosowania rozporządzenia GBER w jego obecnym brzmieniu. Wynika to zarówno z ogólnego ujęcia tej kwestii (odwołanie do art. 52 bez odnoszenia się do konkretnego ustępu) w kryteriach wyboru projektów, a także w Rekomendacjach Prezesa UKE w zakresie dostępu do sieci zrealizowanej w ramach KPO/FERC. Na przykład w tym ostatnim dokumencie Prezes UKE wskazuje, iż proponowane przez OSD ceny będą opiniowane w oparciu o jeden z następujących punktów odniesienia i zasad ustalania cen: (1) średnie publikowane ceny hurtowe obowiązujące w innych, porównywalnych, bardziej konkurencyjnych obszarach państwa członkowskiego, (2) ceny regulowane już ustalone lub zatwierdzone przez krajowy organ regulacyjny dla odnośnych rynków i usług, (3) orientacja kosztowa i metodyka wymagane zgodnie z sektorowymi ramami regulacyjnymi. Brak jest wskazania kolejności stosowania metod oceny oraz odniesienia do innych porównywalnych, bardziej konkurencyjnych obszarów Unii. W ocenie Izby powyższe wyraźnie wskazuje, iż Prezes UKE, przy formułowaniu swoich rekomendacji, odnosił się do obecnej wersji rozporządzenia.

Prawidłowe określenie zakresu obowiązku hurtowego jest kluczowe nie tylko z punktu widzenia beneficjentów programów pomocowych, ale także operatorów korzystających z wybudowanych sieci oraz świadczących usługi telekomunikacyjne na rzecz użytkowników końcowych, czyli ostatecznych odbiorców udzielonej pomocy.

W związku z powyższym, w celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych w zakresie obowiązku hurtowego oraz zapewnienia przewidywalności prawnej, proponujemy nadanie § 2 następującego brzmienia:

„§ 2. Do umów o dofinansowanie projektów zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy rozporządzenia zmienianego w § 1 w brzmieniu dotychczasowym, z tym że § 5 ust. 2 pkt 3 i 6 rozporządzenia zmienianego w § 1 stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem.”

z poważaniem

Prezes Zarządu

Stefan Kamiński